

Όταν σε ένα παιδί στερείς το σχολείο – αυτό είναι φασισμός

*Του Ελισαίου Φάκαρου**

Στα μέσα του Σεπτέμβρη η αστυνομία εκκένωσε βίαια τις καταλήψεις στέγης των προσφύγων στο κέντρο της Αθήνας. Οι εικόνες χαρακτηριστικές: μικρά παιδιά με σάκες αντί να πηγαίνουν στο σχολείο να συλλαμβάνονται μαζί με τους γονείς τους και τελικά να στέλνονται στο στρατόπεδο της Κορίνθου. Δυστυχώς αυτά τα παιδιά δεν είναι τα μόνα για τα οποία καταργείται στην πράξη το δικαίωμα στην μόρφωση. Αν μιλάμε για τα προσφυγόπουλα που βρίσκονται στα στρατόπεδα, η εκπαίδευσή τους είτε γίνεται μέσα σε αυτά από διάφορες ΜΚΟ είτε σε δημόσια σχολεία. Εδώ και τρία χρόνια όμως, η πλειονότητά τους εξακολουθεί να παρακολουθεί τα απογευματινά τμήματα ΔΥΕΠ και κάποια το πρωινό σχολείο. Μέχρι τις αρχές Οκτώβρη δεν έχουν λειτουργήσει ακόμη τα απογευματινά τμήματα, ενώ έπαψαν να μεταφέρονται με λεωφορεία τα παιδιά από τα στρατόπεδα στα πρωινά σχολεία λόγω έλλειψης κονδυλίων, με συνέπεια τεράστια μείωση του αριθμού που παρακολουθεί μαθήματα. Τα «τυχερά» παιδιά των προσφύγων και των μεταναστών που ζουν σε διαμερίσματα και μπορούν να φοιτούν σε πρωινό σχολείο, έχουν ελάχιστες υποστηρικτικές δομές – καθόλου στο νήπιο, ενώ στο δημοτικό τα τμήματα υποδοχής ΖΕΠ έχουν πάντα μικρό αριθμό εκπαιδευτικών, με το εκπαιδευτικό υλικό να είναι ακατάλληλο μιας και σχεδιάστηκε στις αρχές του '90 για την ένταξη των παιδιών Ρομά. Αυτή την κατάσταση, προϊόν της πολιτικής της προηγούμενης κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, έρχεται να χειροτερέψει η ρατσιστική πολιτική της ΝΔ. Η κατάργηση χορήγησης ΑΜΚΑ, πέρα από επικίνδυνη για την υγεία των ίδιων των προσφύγων και των μεταναστών, μπορεί να βάλει εμπόδια και στην εγγραφή των παιδιών τους στα δημόσια σχολεία.

Οι λυσσασμένες ακροδεξιές κραυγές στελεχών της ΝΔ και κάποιων δημοσιογράφων, αλλά και οι δηλώσεις κυβερνητικών παραγόντων,

προσπαθούν να διαμορφώσουν κοινωνική συναίνεση στη ρατσιστική επίθεση που ετοιμάζει η κυβέρνηση το επόμενο διάστημα, με νέα μεγαλύτερα στρατόπεδα-φυλακές, απελάσεις και κατάργηση οποιασδήποτε ανθρωπιστικής βοήθειας.

Η εμπειρία μας λέει ότι η επίθεση σε ένα κομμάτι του πληθυσμού ποτέ δεν μένει σε αυτό, γι' αυτό η αλληλεγγύη από πλευράς εργαζομένων και Αριστεράς είναι άμεσο καθήκον. Από την πλευρά μας, οι εκπαιδευτικοί θα συνεχίσουμε να διεκδικούμε ίσα δικαιώματα για όλους τους μαθητές μας, με ένταξη και υποστήριξη στα πρωινά σχολεία όλων των παιδιών προσφύγων και μεταναστών.

**Ο Ελισαίος Φάκαρος είναι εκπαιδευτικός*